

วินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๑ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๒ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๓ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง หรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

ซื่อสัตย์ : ปฏิบัติตรงไปตรงมา

: ไม่คดโกง

: ไม่หลอกลวง

สุจริต : ปฏิบัติด้วยความมุ่งหมายในทางที่ดีที่ชอบตามทำนองคลองธรรม

เที่ยงธรรม: ปฏิบัติโดยไม่ลำเอียง

หน้าที่ราชการ พิจารณาจาก

๑. กฎหมายหรือระเบียบ

๒. มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง

๓. คำสั่งหรือการมอบหมายของผู้บังคับบัญชา

๔. พหุนัย

ข้อ ๓ วรรคสอง

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

องค์ประกอบข้อ ๒ วรรคสอง

๑. มีหน้าที่ราชการ

๒. อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่นั้น

๓. โดยทางตรงหรือทางอ้อม หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

ข้อ ๓ วรรคสาม

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบ ข้อ ๓ วรรคสาม

๑. มีหน้าที่ราชการ
๒. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ
๓. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้
๔. เจตนา

ข้อ ๔ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

ข้อ ๕ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการ ด้วยความอดสุภาพ เอาใจใส่ ระมัดระวัง รักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๕ วรรคหนึ่ง มี ๒ ลักษณะ

๑. ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดสุภาพ เอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์
 ๒. ไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ
- ประมาท : เลินเล่อ เผลอ ลืมสติ
 เลินเล่อ : ขาดความระมัดระวัง ไม่รอบคอบ
 ประมาทเลินเล่อ : ขาดความระมัดระวัง ไม่รอบคอบ เผลอ หรือหลงลืม

กฎหมายอาญา กระทำโดยประมาท : กระทำความผิดโดยมิได้เจตนา แต่กระทำโดยปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ และผู้กระทำอาจใช้ความระมัดระวังเช่นนั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่

ประมาทเลินเล่อ : ขาดความระมัดระวัง ไม่รอบคอบ เผลอ หลงลืม
 : มิใช่โดยเจตนา แต่ปราศจากความระมัดระวัง ซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้น จักต้องมีตามวิสัย และพฤติการณ์

ข้อ ๕ วรรคสอง องค์ประกอบ

๑. เป็นการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ
๒. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ข้อ ๖ วรรคหนึ่ง

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ

ข้อ ๖ วรรคสอง

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๖ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติราชการให้เป็นไปตาม

- กฎหมาย
- ระเบียบของทางราชการ
- มติคณะรัฐมนตรี
- นโยบายของทางราชการ

โดยไม่เสียหายแก่ราชการ

➡ จงใจเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

➡ จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

- เจตนาโดยรู้สึกลงในการกระทำและประสงค์ต่อผลหรือยอมเล็งเห็นผล
- เจตนากระทำโดยมิได้มุ่งหมายจะให้เสียหายหรือไม่อาจเล็งเห็นผล

ข้อ ๗ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ และต้องป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

ข้อ ๘ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องรักษาความลับของทางราชการ การเปิดเผยความลับของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิด

ความลับทางราชการ

๑. ลับที่สุด
๒. ลับมาก
๓. ลับ

ข้อ ๙ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้น จะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

องค์ประกอบข้อ ๙ วรรคหนึ่ง

๑. มีคำสั่งผู้บังคับบัญชา
๒. ผู้สั่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย
 - กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
 - กฎหมายการจัดตั้งส่วนราชการโดยเฉพาะ
 - พรบ.บุคคลปี ๔๒ มาตรา ๑๕

๓. สั่งในหน้าที่ราชการ

-ผู้สั่งมีหน้าที่ราชการและสั่งให้ปฏิบัติราชการ

๔. เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ระเบียบ

๕. มีเจตนาไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง

ขอให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งได้

สั่งในหน้าที่ราชการ

- ผู้สั่งมีหน้าที่ราชการในเรื่องที่สั่ง

- สั่งให้ปฏิบัติราชการ

ข้อ ๙ วรรคสอง

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๐ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

องค์ประกอบข้อ ๑๐

๑. เป็นการปฏิบัติราชการ

๒. เป็นการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน

๓. เป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย

ข้อยกเว้น

๑. ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำ

๒. ได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

ข้อ ๑๑ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความ ซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบ

๑. มีการรายงาน

๒. เป็นเท็จหรือปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง

๓. เป็นการรายงานต่อผู้บังคับบัญชา

ข้อ ๑๒ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องถือและปฏิบัติตาม

- ระเบียบของทางราชการ

- แบบธรรมเนียมของทางราชการ

ข้อ ๑๓ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้ การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานาน เกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึง ความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ละทิ้ง : วาง ปล่อย สละ ละเสีย ไม่อยู่ปฏิบัติงานตามหน้าที่

ทอดทิ้ง : ไม่เอาเป็นธุระ ไม่เอาใจใส่ ตัวอยู่แต่ไม่ทำงาน

ข้อ ๑๓ วรรคสอง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑. กรณีที่เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

๑.๑ ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

๑.๒ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

๑.๓ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

๒. กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการไปเป็นเวลานาน

๒.๑ ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่า ๑๕ วัน

๒.๒ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร : จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๑๔ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติต่อพนักงานด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

๑. สุภาพเรียบร้อย

๒. รักษาความสามัคคี

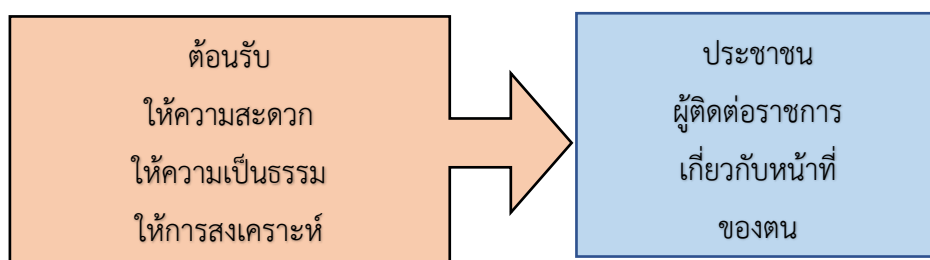
๓. ไม่กระทำการกลั่นแกล้งกัน

๔. ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในหน้าที่ราชการ

ข้อ ๑๕ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชน ผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน โดยไม่ชักช้าและด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง ประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง พนักงานส่วนท้องถิ่น

โดยไม่ชักช้าและด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง ประชาชนผู้ติดต่อราชการ

ดูหมิ่น : ดูถูกว่าไม่ดีจริง ไม่เก่งจริง

เหยียด : ถือเอาว่า ลงเอาว่า

หยาม : ดูหมิ่น ดูถูก

เหยียดหยาม : การกล่าวถ้อยคำ หรือแสดงกิริยา อาการดูถูกหรือรังเกียจ

กดขี่ : ข่มให้อยู่ในอำนาจ
: ใช้อำนาจบังคับเอา
: แสดงอำนาจเอา

ข่มเหง : ใช้กำลังรังแก

ข้อ ๑๕ วรรคสอง องค์ประกอบ

๑. เป็นการกระทำในฐานะที่เป็นข้าราชการ
๒. ผู้ถูกดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่หรือข่มเหงต้องอยู่ในฐานะประชาชน ผู้มาติดต่อราชการ
๓. เป็นการดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ข่มเหง อย่างร้ายแรง
๔. เจตนาหรือจงใจ

บริการประทับใจ

๑. ยิ้มแย้มแจ่มใส	๖. อ่อนหวานน่ารัก
๒. เต็มใจช่วยเหลือ	๗. ไม่สัปดาห์
๓. ไม่เบื่อคำถาม	๘. น้ำคำไพเราะ
๔. ฟังความครบถ้วน	๙. เหมาะสมสถานที่
๕. รับผิดชอบบริการ	๑๐. ไม่มีนอกใน

บริการยอดเยี่ยม

๑. ปากหมา	๖. ล้ำสมัย
๒. หน้าที่	๗. ไม่แน่ชัด
๓. ตักตวง	๘. ปิดสว
๔. ถ่วงเรื่อง	๙. ละเลย
๕. เชื่องช้า	๑๐. เฉยชา

ข้อ ๑๖ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

๑.กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์

๒. อาจทำให้เสีย-ความเที่ยงธรรม / - เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ข้อ ๑๗ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องไม่เป็น

๑. กรรมการผู้จัดการ

๒. ผู้จัดการ

๓. ดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกัน
ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

ข้อ ๑๘ พนักงานส่วนท้องถิ่น ต้อง

๑.วางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน

๒. ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการ

ข้อ ๑๙ พนักงานส่วนท้องถิ่น

๑. ต้องรักษาชื่อเสียงของตน

๒. ต้องรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย

๓. โดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

ข้อ ๑๙ วรรคสอง ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑. กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก

๒. กระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๐ ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่

๑. เสริมสร้างและพัฒนา

๒. ป้องกัน

๓. ดำเนินการทางวินัย

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติโดยไม่สุจริตถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย
ความผิดทางวินัย

- ไม่มีอายุความ

- การลงโทษต้องดำเนินการกระบวนกรตามกฎหมาย

- ผู้สั่งลงโทษต้องเป็นผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจลงโทษได้

- สภาพการเป็นข้าราชการ

↳ ขณะกระทำผิด

↳ ขณะลงโทษ

ข้อ ๒๑ โทษทางวินัย มี ๕ สถาน คือ

๑. ภาคทัณฑ์
๒. ตัดเงินเดือน
๓. ลดขั้นเงินเดือน
๔. ปลดออก
๕. ไล่ออก

หลักการพิจารณาความผิด

๑. หลักนิติธรรม
๒. หลักมโนธรรม

หลักนิติธรรม คือ การพิจารณาตามตัวบทกฎหมาย

- มีบทกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด
- การกระทำเข้าองค์ประกอบความผิดทุกประการ

“การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง”

องค์ประกอบ คือ

๑. มีหน้าที่ราชการ
๒. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ
๓. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้
๔. มีเจตนาทุจริต

“การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง”

องค์ประกอบ คือ

๑. มีการรายงาน
๒. รายงานเป็นเท็จ
๓. รายงานต่อผู้บังคับบัญชา
๔. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

หลักมโนธรรม หมายถึง การพิจารณาทบทวนให้รอบคอบโดยคำนึงถึงความเป็นจริง ความถูกต้องเหมาะสมที่ควรจะเป็น

การกำหนดโทษ

การพิจารณาวินิจฉัยว่า ผู้กระทำความผิดในแต่ละกรณี สมควรถูกลงโทษสถานใด

หลักการกำหนดโทษ

๑. หลักนิติธรรม
๒. หลักมนุษยธรรม
๓. หลักความเป็นธรรม
๔. นโยบายของทางราชการ

๑. หลักนิติธรรมในการกำหนดโทษ คือ คำนึงถึงระดับโทษตามที่กฎหมายกำหนด

- ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง → กำหนดโทษสถานหนัก
- ความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง → กำหนดโทษสถานเบา
- ความผิดวินัยเล็กน้อย → จะงดโทษให้ก็ได้ (ว่ากล่าวตักเตือน ทัณฑ์บน)

๒. หลักมนุษยธรรมในการกำหนดโทษ คือ การพิจารณาทบทวนให้รอบคอบ โดยคำนึงถึงความถูกต้อง เหมาะสม ตามเหตุผลที่ควรจะเป็น ภายในขอบเขตระดับโทษ ตามที่กฎหมายกำหนด

- เหตุผลประกอบการพิจารณา
 - ลักษณะของการกระทำ
 - ผลแห่งการกระทำ
 - คุณความดี
 - การรู้หรือไม่รู้ว่าการกระทำนั้นเป็นความผิด
 - การให้ออกาสแก้ไขความประพฤติ
 - เหตุเบี่ยงหลังการกระทำผิด
 - สภาพของผู้กระทำผิด

๓. หลักความเป็นธรรม คือ การวางโทษจะต้องให้ได้ระดับเสมอหน้ากัน ใครทำผิดก็ต้องถูกลงโทษ

- ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง
- ความผิดอย่างเดียวกัน ควรกำหนดโทษเท่ากัน หรือใกล้เคียงกัน

๔. นโยบายของทางราชการในการลงโทษข้าราชการ

- นโยบายของรัฐบาล
- มติคณะรัฐมนตรี
- มติ ก.พ.
- มติ ก.กลาง
- นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

การดำเนินการทางวินัย

ดำเนินการ

อย่างมีอุเบกขา

เคร่งครัด

เสมอหน้าและยุติธรรม

มุ่งแก้ไข

ใช้แก้แค้นแบบกรรมสนองกรรม

และไม่กระทำ

ด้วยโทสะหรืออคติ